

Friday for Future alla fredagar

Under Coronapandemin så strejkar vi främst [#digital](#), [#flattenthecurve](#), [#climatestrikeonline](#).

Håll utkik på hemsidan och i gruppen efter ev andra aktiviteter på fredagen. Några personer finns vid lunchtid på plats på Stortorget under behörigt avstånd till varandra.

Torgmöte

Röda Kapellet och Vänsterpartiet håller torgmöte på lördag. Kl 11 på Mårtentorget. Kapellet blåser medryckande musik och Vänsterpartiet i Lund pratar och hjälper oss att förstå vad som händer med våra pengar, service, skola med mera. Vi har lovat polisen att avbryta när folksamlingen som lyssnar överstiger femtio personer!

Naturresevat längs Höje å från Värpinge till E22 av Gunnar Stensson

Lundakvintetten och MP har enats om gränserna för det 69 hektar stora området. Det är en seger för MP och en stor framgång för oss i Klostergården, på Väster och i Värpinge, men frågan är långt ifrån löst.

Vi vet inte hur det går med Källby reningsverk, kommer det att utvidgas eller ska avfallet skickas vidare till Sjölunda?

Fredrik Ljunghill, M, påpekar att kraftledningen har undantagits från överenskommelsen eftersom det finns ett gammalt krav att den ska grävas ner. Den går rakt igenom reservatet.

Jag ägnade förmiddagen åt en promenad längs gränserna. Uppifrån Värpinge bredde södra Skåne ut sig till Malmö. Brosparnen skyntade i morgondiset. Här och där syntes solfläckar. En liten rännil sipprade fram i Rinnebäcken. Två svanpar huserade i dammarna tillsammans med storskarvar, sothöns och änder. Vid järnvägen bankades en lång cementbjälke ned i jorden. Hästarna i hagen följde mig till Sankt Lars. Åvattnet forsade över stenarna under bron. På Gamla Lundavägen var trafiken tät. Jag undrade vilken påverkan den stora ombyggnaden vid Lunds Södra skulle få. Promenaden tog en och en halv timme i rask takt.

Valberedningens förslag på ny v-ordförande av Hanna Gunnarsson

I måndags presenterade så äntligen Vänsterpartiets valberedning förslaget på ny ordförande (partiledare) för vårt parti. Som väntat föreslås Nooshi Dadgostar väljas till partiledare på den digitala kongressen 31/10-1/11. Det kommer att bli väldigt väldigt bra!

Nooshi har den perfekta blandningen av erfarenheter som vi alltid letar efter i vänstern: Den som består av lika delar aktivism och parlamentarism. Hon har arbetat både på gator och torg, med organisering av boende mot utförsäljningar av hyresrätter och som fackligt aktiv, och som parlamentarisk politiker i kommunfullmäktige och i riksdagen. Politikens båda världar. I riksdagen har hon arbetat med två av de viktigaste områdena för att bygga jämlikhet: Bostadspolitik och pensionerna.

Jag känner Nooshi från Ung Vänster. När jag var nybliven medlem var hon en av flera starka tjejer som tog feminismen i förbudet till nya höjder och verkligen visade hur viktigt det är att tjejer och kvinnor tar plats både på möten och på ledande poster.

Jag är mycket glad över att Nooshi kommer bli vår nya partiledare och det ska bli roligt och spännande att vara med och se vårt parti utvecklas och bli ännu bättre de närmaste åren! Vårt valresultat, antalet medlemmar och vår möjlighet prata om viktig politik för ökad jämlikhet är större än på många decennier.

Hanna Gunnarsson (v) riksdagsledamot

Om man älskar frihet - (kan man inte vara liberal) av Gunnar Stensson

Jag köpte Gleerups sista exemplar av Nina Björks bok *om man älskar frihet*. Sedan försvann den några veckor från bokhandeln. Efterfrågan överträffade tillgången.

Det är för att den är så rolig. Språket är nära det talade, enkelt och muntert. Textens aktualitet och den delvis lokala skånska anknytningen (Mats Persson, L, Ann Heberlein, Ann-Marie Pålsson, L, förre SDS-redaktören Per Svensson, L, Alice Teodorescu, L) gör att många vill läsa den. Nina Björk tar helt enkelt upp deras påståenden, synar dem och finner dem oftast orimliga. Alla inlägg i tidningar, tidskrifter och tal som citeras finns redovisade och kan kontrolleras av läsaren. Och författarna. Att jag kunde vara så dum, tänker de kanske.

En annan orsak är att boken tar upp vår tids ofrånkomliga, men obesvarade ödesfrågor. Ständig tillväxt, ständigt ökad produktion och konsumtion på en jord med begränsade tillgångar leder till katastrof. Meritokrati leder till kapitalkoncentration och snabbt ökande ojämlikhet mellan människor och mellan länder. Liberal ideologi är helt enkelt oförenlig med vår tids verklighet.

Boken har fått bred publicitet i media som Aftonbladet, Expressen, Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet och Sydsvenskan – och nu i VB.

Att den är rolig betyder inte att den alltid är lättläst. Ekonomer som Milton Friedman och Friedrich Hayek är visserligen lätta att förstå. Båda skrev ideligen artiklar och böcker med ordet frihet i titeln. Båda stödde Pinochets diktatur i Chile. Båda inspirerade svenska politiker att privatisera och införa vinster i skola och välfärd, som i Chile. Men litteraturlistan är lång och omfattar flera mer avancerade teoretiska verk.

Du kan hitta mängder av skarpa formuleringar som du kan använda i samtal och debatt. En anmärkning dock. Det heter sanningen skall göra eder fria. Det heter inte skola. Ens i bibeln.

PS. När jag besökte Gleerups idag fanns boken utställd både på avdelningen för samhällsdebatt och i ett skyltfönster som vetter mot Stortorget.

Global manifestation i Lund för klimatet av Marianne Sonnby Borgström

Demonstranterna trotsar regnet

Den 25 september var det lokala manifestationer på Stortorget och Mårtenstorget som en del i den globala aktionen i Fridays for Future. Manifestationen var den första som ägde rum i Lund med människor av kött och blod på plats sedan Coronapandemin startade i mars. Vädrets makter var tyvärr inte på sitt bästa humör. Regnet vräkte ner och deltagarna hukade under paraplyerna. Global torka och uppvärmning lyste just i fredags med sin frånvaro. Nilla Boldings bok (där deltagarna antecknar sina namn) höll på att upplösas till pappersmassa i regnet. Röda kapellet spelade tappert för klimatet, men när träblåsinstrumenten hotades av vattenskadorna och noterna regnade bort gav de slutligen upp.

Malin Kinnander talar

De unga talarna däremot lät sig inte avskräckas. Tvärtom eggades de av vädrets motstånd. En av talarna var Malin Kinnander. Hon klev upp på den provisoriska talarstolen och talade med glödande stämma om nödvändigheten av klimatkampen. I slutet av talet infogade hon den välbekanta frasen ”Ingen kan göra allt, men alla kan göra något” och det är ord som tål att upprepas. Hon sporrade talkören med de bekanta:

-Vad ska vi göra? Vad ska vi göra? -Rädda klimatet! Rädda klimatet! -När? När? -Nu! Nu!
Malin Kinnander var en av många talare och en del av dem kan ni lyssna på i olika inlägg på Facebook.

På lördag den 3 oktober spelar Röda Kapellet åter på Mårtenstorget kl. 10-12.. På appellmötet kommer talare för Vänsterpartiet att ta upp lokalpolitiska frågor. En av talarna är Ann Schlyter, som tar upp Vänsterpartiets syn på planen för kvarteret Galten och även den planerade utbyggnaden av motorvägen till 6 filer. Dra er inte för att gå dit och lyssna. Coronadistansen går att hålla även om det blir många i publiken.

Rapporterat av Marianne Sonnby Borgström

Vinst genom segregation av Gunnar Stensson

När Veckobladet behandlar kontroversiella frågor, som att Internationella Engelska Skolan inte bara delar ut kommunens skolpengar till sina aktieägare utan också verkar segregande i Lund, får vi ofta kompletterande uppgifter från våra läsare.

Efter artikeln *Ta tillbaka vår skola!* (24/9) fick vi till exempel veta att Östersundsposten ägnat en hel artikelserie från 5/9 till 25/9 åt Internationella Engelska Skolans uppseendeväckande och odemokratiska etablering i Östersund, en etablering som ledde till att kommunens skolor måste flyttas och planerade reformer uppskjutas.

Östersunds borgerliga styre har med användande av sekretesslagen bakom ryggen på tjänstemän och föräldrar verkat för Internationella Engelska skolans etablering i kommunen på bekostnad av de kommunala skolorna.

Artiklarna finns att läsa på nätet och har gett upphov till en bred debatt långt utanför kommungränserna. Östersund är självklart en mycket sårbarare kommun än universitetsstaden Lund.

I den bredare debatten har det bland annat framgått att Internationella Engelska Skolan är ett multinationellt företag som satsat svenska skolpengar på att etablera sig i Saudiarabien. Där finns säkert en vinstgivande marknad. Kanske Internationella Engelska Skolan skulle stanna där.

Kan öppningarna mellan arabländer och Israel gynna palestinierna? av Bertil Egerö

Donald Trump sägs omge sig med familj och släkt även i viktiga positioner i Vita huset. En av dem är svärsonen Jared Kushner, anförtrodd att skapa en lösning på Israel/Palestina-konflikten. Kushner sägs arbeta helt egensinnigt, med mobilen som nätverksmetod och utan nämnvärd kontakt med UD. Kanske är det så, men självklart måste han anlita både ambassader och olika mindre offentliga aktörer för att nå sitt mål.

Målet har vad jag vet inte helt förklarats av Vita huset, men ett ser ut att vara att bryta Israels isolering i Arabvärlden. Där har han också lyckats. Fingertoppskänsla eller gediget förarbete av de olika aktörer som anlitas för mer känsliga kontakter? Säkert lite av båda; Kushner har nått framgång i en liten oljestat med stora ambitioner att bli en spelare i internationella sammanhang. Resultatet kan mycket väl bli en slags dominoeffekt: fler arabstater kan följa efter.

Sett efter storlek och befolkning är de Förenade Arabemiraten inte så imponerande. Men dess olje- och gastillgångar gör att kassakistorna är välfyllda. Den politik Emiraten fört de senaste decennierna är unik bland arabländerna. BBC's korrespondent Frank Gardner skrev den 23 september en mycket informativ artikel om landet och politiken (se not). Redan 1999 fanns ett militärt samarbete med Frankrike, med trupper från Arabemiraten i kriget i Kosovo. När NATO började operera i Afghanistan deltog trupper från Emiraten, med en helt egen strategi: utvecklingsbidrag till fattiga byar, kanske avsedda att mildra effekterna av NATO's hårda framfart. Trupp har även sänts till kriget i Jemen, på Saudiarabiens sida och hittills med tveksamt resultat. Till och med i Mocambique, där ett småskaligt krig nu rasar längst i norr, finns trupp från Emiraten.

Bakom dessa insatser verkar det finnas två mål: motverka Turkiet, och begränsa Irans makt i regionen. När Turkiet stöder Somalia har Emiraten satsat på Somaliland, det framgångsrika men internationellt inte erkända land som brutit sig ut ur gamla Somalia. I Libyen stöds den östra sidan medan Turkiet mfl. valt att stödja den västra. I Medelhavet görs gemensamma militära övningar med Grekland i konflikten med Turkiet om oljerika områden. Och nu senast, öppningen mot Israel som kritiseras hårt av både Iran och Turkiet.

Emiraten siktar högt: med stöd av USA har de från en liten japansk ö skickat upp en raket mot Mars.

Palestinierna saknar röst

I sådana perspektiv verkar Emiraten se effekterna på palestinierna som helt ointressanta. Jag har hittills inte uppfattat någon tydlig reaktion från Västbanken, mer än den väntade kritiken. Omvärlden ägnar sig åt att se skeendet som en underminering av den tvåstatslösning som sedan länge inte är möjlig. Sverige som under Margot Wallström erkänt Palestina är som vanligt tyst. Netanyahu har tills vidare avstått från den aviserade annekteringen av ny mark på Västbanken, en åtgärd som skulle göra tanken på en tvåstatslösning till ett öppet skämt. Hur länge kan då

västvärlden och dess media hänga upp sig på en lösning som verkligheten punkterat ända sedan Osloavtalet på 90-talet?

Allt pekar på att denna konflikt, som inleddes med blodiga attacker mot palestinska samhällen 1947, kommer att nå det mål alla israeliska presidenter i praktiken styrt mot: Ett Israel som omfattar hela det gamla Palestina. Jag väntar bara på att den palestinska administrationen på Västbanken kommer att möta så starkt inhemskt motstånd att den kliver av, och överlämnar hela ansvaret till ockupationsmakten.

Återstår Gazaremsan. Bortåt två miljoner palestinier är inget Israel vill ha i knät. Vem kommer att ta ansvaret när levnadsvillkoren blir helt olidliga, när vattnet sinar och elektriciteten inte längre fungerar?

Not: [Rapporten kan läsas här »](#)

En säng! En säng! Kan ingen skaffa fram en säng? av Gunnar Stensson

Karin som var min livskamrat under mer än 60 år avled den 27 maj i år. Strax efter nyår 2017 hade hon fallit och krossat höften. Det visade sig att hon led av benskörhet. Vården fungerade bra på lasarettet och vårdcentralen. De som arbetade i hemhjälp blev våra vänner. De besökte oss tre gånger dagligen under tre år. Karin kunde dessutom kalla dem med larmet under natten när det var nödvändigt. Längre var hennes liv ganska drägligt. Hon följde dagligen med i rullstolen och handlade. Vi reste till hennes barndomshem i Småland under somrarna. Så sent som i oktober 2019 deltog hon i en poesiافتon på Klostergårdens bibliotek.

Sedan började hon få magsmärtor och fick svårt att äta. När smärtorna förvärrades tog vi henne till akuten i början av november. Där fick vi vänta från klockan 20 till klockan 4 nästa morgon men blev hemskickade utan åtgärd. Den 3 maj 2020 blev hennes magsmärtor outhärdliga. Hemtjänstpersonalen kallade läkare och ambulans. Efter lång tvekan (det var coronatider) beslöt man att lägga in henne på lasarettets geriatriiska klinik. Efteråt var vi lättade. Nu skulle hon få professionell vård.

Men två veckor senare fick vi besked om att hon skulle skickas hem eftersom hon inte kunde botas. Det formella beslutet skulle fattas måndagen den 18 maj. Sedan skulle hon få komma hem för att dö hemma.

Det som följde var en svart fars. Det fanns ingen säng! Hon fick inte skickas hem eftersom det inte fanns någon godkänd säng.

– Men vi har en säng, hon har sovit mer än tusen nätter i den! sa vi.

Nej, det gick inte! Och strax förvärrades problemet. Det fanns ingen säng att uppbringa i hela Lunds kommun! Varken kommunen eller regionen eller det multinationella företaget som regionen anlätade för att få medicinsk utrustning kunde skaffa fram någon säng!

Dagarna gick. Karin tvingades ligga kvar på geriatriska kliniken i Lund. ”Jag har sån ångest, jag vill hem”, sa hon i telefonen.

Både ledningen på för geriatriska kliniken och vi blev desperata. Om det inte gick att få fram en säng till onsdagen kunde hon tvingas ligga kvar hela veckan eftersom torsdagen var Kristi Himmelsfärdsdag. Lunds kommun gjorde en kraftansträngning. På fredagen hittade man en kvarglömd säng i ett äldreboende. På morgonen fick vi ett telefonsamtal att den snart skulle levereras. Ett par flyttkarlar kom kånkande på den. Den var stor. Hissen fastnade mellan två våningar och det tog någon timme innan det kom hisspersonal och fick i gång den. Äntligen var sängen inne. Karins gamla ställdes i vardagsrummet. När allt var klart sörjde lasarettet för att hon genast skickades hem. Två anställda bar baren. I köket väntade jag, två av mina barn, två av våra vänner i hemhjälp och en tjänsteman från kommunen. Karin lades försiktigt i sängen.

Tjänstemannen (kvinnlig) förklarade att hon måste ge oss ett meddelande. Den säng som kommunen letat fram kunde inte godkännas! Hon kunde därför inte tillåta att hemtjänstpersonalen arbetade med Karin så länge hon låg i den. Vi måste vårda Karin på eget ansvar.

Jag lovade att göra det. Hemtjänstpersonalen kom som vanligt under lördagen och söndagen, men vi omfördelade arbetet så att jag gjorde somliga saker som de brukade sköta. På måndagen kom en man från kommunen och undersökte den gamla sängen. Han godkände den. I fortsättningen fick hemtjänstpersonalen arbeta som vanligt.

En av dem, en mycket duktig kvinna, kom på sitt förmiddagsbesök onsdagen den 27 och gav Karin en spruta mot smärtan. ”Nu sover hon nog”, sa hon och gick.

Sedan satt jag och en av mina döttrar i det angränsande köket med öppen dörr. Plötsligt sa min dotter: ”Mamma har slutat andas”. Vi gick in. Karins kinder var varma men hon andades inte.

Samhällets rutiner när någon har dött är effektiva och snabba. Efter kort tid var Karin ute ur huset. Ett par timmar senare kom de två flyttkarlarna och hämtade den kommunala sängen. Antagligen skulle den sedan skrotas

Det har gått fyra månader sedan Karin avled. Jag har tvekat om att skriva detta. Men eftersom jag är gammal har jag flera vänner som befinner sig i liknande situationer som Karin gjorde. De får inte fastna i det organisatoriska och byråkratiska kaos som drabbade Karin.

Det är viktigt att framhålla att jag inte kritiserar någon av vårdpersonalen, varken läkare eller anställda i hemtjänsten. De var lika drabbade som vi. Alla var de stödjande och engagerade och kom att utgöra en viktig del av vårt liv.

Det som måste kritiseras är det byråkratiska samarbetet mellan Skåne-regionen och Lunds kommun och deras leverantörer som inte kan få fram en säng (och annan viktig utrustning), antagligen på grund av systemet ”just in time”. Det oroande är att regionen förbereder ytterligare besparingar. Hur ska det då gå med sängarna?